

W. Missorten, Fiscale voorraadwaardering in Nederland en België. E. Story-Scientia P.V.B.A., Gent 1964. IX, 229 blz.

Dit Tilburgse proefschrift van een Belg geeft in hoofdzaak een overzicht van de wijze, waarop de voorraden ten behoeve van de fiscale winstbepaling in Nederland (± 150 p.) en in België (± 50 p.) thans geëvalueerd kunnen, resp. moeten worden. Voor de lezer, die slechts vertrouwd is met de Nederlandse spelregels, zal kennismaking met het Belgische regime bijzonder boeiend zijn. Zowel formeel (procesrechtelijk, interpretatievrijheid van de rechter) als materieel (geheel op nominalistische basis geschoeid) wijkt het sterk van het Nederlandse af. Vanuit dit gezichtspunt kan het boek ook gezien worden als een demonstratie van de moeilijkheden, die fiscale harmonisatie in EEG-verband ondervindt en dan doet het er weinig toe, dat de begripsvorming en de interpretatie van de jurisprudentie niet overal even gaaf zijn. Om er één punt uit te lichten: de vraag of het geoorloofd is op de balansdatum reeds rekening te houden met toekomstige verliezen (p. 188), heeft op zichzelf niets met de substantialistische probleemstelling van het moment en de hoegrootheid der winstneming te maken.

Meer moeite had ik met het afsluitende hoofdstuk IX, „Vergelijkend kritische opmerkingen”. Niet alleen maken de volkomen van elkaar afwijkende nationale stelsels een rechtsvergelijking tot een hachelijke onderneming, in het bijzonder zou een fiscaalrechtelijke voorkeur gestaaft moeten worden met een meer diepgaand onderzoek, waarin naast bedrijfseconomische ook macro-economische en vooral beginselrechtelijke facetten aan de orde zouden moeten komen.

D. BRÜLL

RECTIFICATIE

In het artikel van Prof. Dr. J. Horring over het structuurbeleid voor de landbouw in het decembernummer van *De Economist* dienen de volgende correcties te worden aangebracht:

Op blz. 861 worden de laatste drie regels van de tweede alinea vervangen door de laatste vier regels van de derde alinea. In de plaats hiervan moet worden ingevoegd: „... van de kosten. Maar deze onzekerheid kan m.i. alleen betekenen dat boven de 5 pct. rente (die toch al laag is voor een investering) een risicopremie moet worden ingecalculerd”. Op blz. 862 moet de laatste regel als de eerste gelezen worden.